

Na drogã

Wiedno, niglë pùdã bùten,
Bë za człowiekã szlachòwac -
Nôprzòdkã pùcëjã bótë
A pòwrózczi nót zarzeszac...

Knąpã zapnã, dze je trzeba
Mùsz pamiãtac ò rozpórkù
Pagnokc czësti mô Kaszëba
Włos w pòrzãdkù - bëlnô córka...

Na wińdzenié nôwôźniészé,
Bë z domòcyma bëc w zgòdze
Stegnë nie są nôproscészé
Chto wié, kądka ce pòwiedze...

Na drogę

Zawsze, nim wyjdę z domu,
Aby wyglądać jak człowiek –
Doprowadzam buty do porządku
Nie zapominając o sznurowadłach...

Pozapinam guziki, gdzie trzeba
Pamiętam o rozporku
Kaszuba czyste ma paznokcie
Zadbanymi włosami szczyci się córka...

Zanim wyjdę, pamiętam
Aby pożegnać się z domownikami w zgodzie
Ścieżki bywają krętymi
Nie wiadomo, gdzie zawiodą...